

## Papsturkunden in Frankreich. Band 5: Touraine, Anjou, Maine und Bretagne., Nr. 41

Gerardus Engolismensis episcopus et sanctae Romanae ecclesiae legatus. Uenerabilibus fratribus Odoni decano, Galterio thesaurario caeterisque ecclesiae beati Martini canonicis et eorum successoribus in perpetuum. Facta uobis inuestitura de ecclesia de Dociaco ex nostro et fratris nostri Willelmi Pictauensis episcopi et aliarum sapientum personarum iudicio pro controuersia, quae inter uos et Radulphum abbatem et monachos sancti Iouini de eadem ecclesia erat, uos et ipsos ante praesentiam nostram Turoni ad sanctum Iulianum euocauius hoc praefixo, ut de fundo rei ageretur. Abbas itaque praedictus et monachi sancti Iouini aduersum uos dixerunt se ecclesiam de Dociaco, de qua nudati erant, XXX annis quiete et sine canonica calumnia tenuisse, antequam bonae memoriae Willelmus Pictauensis episcopus ipsos de ipsa ecclesia ad causam uocasset. Vos autem munimenta Karoli et aliorum regum sigillis et subscriptionibus eorum canonice fulcita, quae uobis ecclesiam illam confirmabant, ostendistis et de possessione, nisi uobis curia nostra iudicaret, uos non agere dixistis. Veruntamen a nobis compulsi dixistis uos infra triginta annos de praedicta ecclesia de Dociaco per Willelmum ecclesiae uestrae cellerarium in concilio Pictauensi in audientia domini Brunonis apostolicae sedis legati clamasse et de clamore illo testes produxistis, Stephanum de Monte Sorelli, Simonem de Castellione, qui se clamorem illum audisse dixerunt. Auditis itaque utriusque partis rationibus nos et uenerabilis frater noster I(ldebertus) Turonensis archiepiscopus et abbas. Cormeriacensis et nonnullae aliae sapientes personae iudicauimus, quod, si testes a uobis producti, Stephanus scilicet de Monte Sorello et Simon de Castellione, super sacrosancto euangelio iure iurando firmarent se audiuisse, quod Willelmus ecclesiae beati Martini cellerarius in concilio Pictauensi in audientia domni Brunonis apostolicae sedis legati super ecclesia de Dociaco super monachis sancti Iouini clamauerit, tunc abbas et monachi sancti Iouini a querela, quam habebant, omnino quiescerent et uos et successores uestri ecclesiam de Dociaco cum pertinentiis suis omnibus in perpetuum quiete et sine omni reclamacione abbatis et monachorum sancti Iouini haberetis et possideretis. Hoc itaque iudicio recitato et a neutra parte contradicto testes a uobis producti, Stephanus de Monte Sorello et Simon de Castellione, calumniam de ecclesia de Dociaco, sicut a nobis iudicatum erat, se audientibus factam esse super sacrosancta euangelia iurauerunt praedicto Radulpho abbate sancti Iouini praesentialiter audiente et non in aliquo contradicente. Factis uero iuramentis, quia de ecclesia ipsa inuestiti eratis et eam uestri iuris esse antiqua munimenta regia, quae ostendebatis, affirmabant et per iuramenta praedictarum personarum tricenaria possessio, cui abbas et monachi sancti Iouini se inniti putabant, fracta et adnihilata est, eandem ecclesiam cum omnibus ad eam pertinentibus uobis apostolicae sedis auctoritate concessimus, ut omnia ad eam pertinentia tam uos quam successores uestri integre et quiete in perpetuum habeatis et possideatis sine omni reclamacione et calumnia abbatis et monachorum sancti Iouini. Et ut haec diffinitio firmior et certior habeatur, in hac carta propria manu subscripsimus et sigillo nostro muniri fecimus. Interfuerunt huic diffinitiuo iudicio praedictus archiepiscopus, abbas Cormaricensis, magister Aufredus, Radulphus ecclesie sancti Martini decanus, Hugo Cenomanensis archidiaconus, Willelmus Engolismensis thesaurarius et quamplures ahae sapientes personae.

Ego Girardus Engolismensis episcopus, sanctae Romanae ecclesiae legatus.

Facta est haec diffinitio Turoni in cimiterio sancti Iuliani anno ab incarnatione domini MCXXVIII, domino Honorio papa secundo sanctae Romanae ecclesiae praesidente, Ludouico rege Francorum regnante.